

gende SS. Den første § indeholder nemlig, at de, der have fritkjøbt sig for Tjeneste i Borgervæbningen ved at erlægge en Kjendelse til de omhandlede Fonds eller Kasser, skulle være fritagne, uden Hensyn til deres Alder, hvorefter imod det vil erindres, at den 10de § har foreskrevet, at for Fremtiden skulde aldeles ingen Fritjøbelse for Tjenesten kunne tilstedes. Den første af de midlertidige Bestemmelser er forsaavidt afvigende fra den Regel, der er gjældende med Hensyn til Armeen efter Loven om almindelig Børnepligt af 1849, og det synes, som om det især er økonomiske Betragtninger, der have foranlediget denne Afvigelse. Jeg tvivler nu om, at denne Grund kunde føre videre, end til, at det blev henstillet til Væbningen at afgjøre, om den vilde kalde de Vedkommende til Tjeneste, imod at tilbagebetale dem den Kjendelse, de havde erlagt, men derimod seer jeg ikke, at den nævnte Betragtning kan føre til en ubetinget Berettigelse for Vedkommende til en saadan Fritagelse. Men, hvad der endnu mere har paatrængt sig mig, det er den Modsigelse, Lovudkastet indeholder, — idetmindste efter mine Forestillinger om Ret og Billighed, — naar Pengebetalingen skal bevirke den omhandlede Fritagelse efter den første af de midlertidige Bestemmelser, og derimod navnlig Kongens Livcorps er behandlet saa strengt, at den, der deri har fuldendt sin Tjeneste, som enten ved at have taget Embedsexamen, eller ved at have tjent 6 Aar i Corpset, har erhvervet Ret til at faae Afsted af Tjenesten, ikke destomindre skal tvinges ind i de nye Forhold, saaledes som § 2 foreskriver. Denne Modsatning imellem Maaden, hvorpaa en Pengebetaling og den fuldbyrdede Tjeneste er betragtet, har været meget uaflydsgørende for mig.

Orsted: Jeg haaber, at det ærede Thing vil bifalde det Forslag, som Udvalget har stillet til nærværende Paragraph. Det er vist allerede haardt, at de, som engang ifølge de gjældende Love have været fritagne for Borgervæbningspligten, nu skulle underkastes en saadan, og det vilde være endnu haardere, naar man endog skulde gaae tilbage til dem, der allerede befandt sig i en mere fremrykket Alder. Man vilde efter Regjeringens Udkast komme til at gaae tilbage til dem, der vare 30 Aar gamle,

og maaskee, inden Loven udfom, til endnu ældre Personer, og det er med Feie bemærket i Udvalgets Betænkning, at Byrden er soleligere for dem, der ere mere fremrykkede i Aar, end for de Yngre. Dette er ogsaa i Analogi med, hvad der skeete, da den nye Lov om almindelig Børnepligt blev udgivet. Almindelig Børnepligt blev der paalagt Personer, som hidtil ikke havde været saadan Pligt underkastede, men det skulde dog ikke strække sig ud over dem, der vare fødte før 1ste Januar 1826. Det synes at være naturligt, at man sætter den samme Grændse her. Biskop var den Tjeneste, hvorefter der da var Tale, byrdefuldere; men det gjaldt ogsaa om store Statsinteresser, der var en vœbliffelig Trang forhaanden til at faae saa meget værdygtigt Mandskab som muligt. Det var det, at Statens Forsvar krævede det, der gjorde, at man stred til en saa pludselig Ophævelse af de hidtil bestaaende Rettigheder til Fritagelse for Børnepligt, som den, der da skeete. Under rolige Forhold vilde man vist neppe, selv om man end iøvrigt havde indført almindelig Børnepligt paa den Maade, som blev Tilfaeldet ved Loven af 12te Februar 1849 saa pludselig have kaldt Individet til Børnepligt, som lige til det Dødblik ikke havde kunnet forberede sig paa, at der skulde indtræde en saadan Forpligtelse for dem. Her er nu kun en saare ringe Interesse for Staten i at gaae disse Individer saa nær, og jeg troer derfor, at man saa meget mere vil finde det naturligt og billigt, at man idetmindste ikke gaaer videre, end Udvalget har foreslaaet.

Det maa iøvrigt bemærkes, at de Regler, som ere foreslaaede i Udkastet, og som med nogen Modification ere vedtagne af Udvalget, ingenlunde ville være tilstrækkelige til at løse alle de Spørgsmaal, som i sin Tid ville opstaae. Men man har ikke troet for Tiden at burde gaae ind paa de mange Forviklinger, som her ville kunne møde. Der findes nemlig en Mængde Fritagelser, og som ikke ere tilstaaede visse Personer som saadanne, men ere tilstaaede visse Indretninger eller den, der forestaaer disse Indretninger, og ikke de enkelte Individet, der benyttes dertil. Saaledes f. Ex. have adskillige af dem, der have været ansatte i offentlig Tjeneste, uden at være egentlige Em-